

викладачів юридичних вузів, закладів з підготовки і підвищення кваліфікації для публічних службовців, суддів тощо).

Під час розгляду цього законопроекту Парламентом має бути забезпечено належне інформаційне забезпечення спрямоване на формування стійкого переконання (у населення і представників Парламенту) у потребі прийняття Закону «Про адміністративну процедуру».

Література

1. Про схвалення Стратегії реформування системи управління державними фінансами на 2017-2020 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 лютого 2017 р. № 142-р.

2. Адміністративний процес: загальна частина (Федеративна Республіка Німеччини, Україна): наук.-практ. посібник / Томас Манн, Роман Мельник, Володимир Бевзенко, Анатолій Комзюк. – К.: Алерта, 2013. – С. 7.

3. Шмідт-Ассманн Е. Загальне адміністративне право як ідея врегулювання. Основні засади та завдання систематики адміністративного права / Е. Шмідт-Ассманн. – 2-ге вид., переробл. та доповн. – К.: К.І.С., 2009. – 523 с.

УДК 342.924:35.072.22(477)

Єренко Д. В., аспірант,
Класичний приватний університет, м. Запоріжжя

НАЦІОНАЛЬНЕ АНТИКОРУПЦІЙНЕ БЮРО УКРАЇНИ ЯК ГАРАНТ ДОТРИМАННЯ ЗАКОННОСТІ В АВІАТРАНСПОРТНІЙ СФЕРІ

В сучасному світі, коли забезпечується прозорість роботи державних органів, є всі умови для громадських обговорень, а громадяни обізнані про прийняті органами державної влади рішення, виникає довіра до роботи державних органів, збільшується їх відповідальність. Прозорість сприяє поліпшенню функціонування органів державної влади і є ключовою умовою для розвитку економіки, сприятливого бізнес-середовища, і залучення іноземних інвестицій.

Україні сьогодні вкрай потрібно визначити заходи, спрямовані на розвиток прозорості органів державної влади, залучення громадянського суспільства до більш тісної співпраці, підвищення антикорупційної культури, забезпечення функціонування правоохоронних органів і судової системи відповідно до світових

вимог, і усунення чинників, що перешкоджають економічному та соціальному розвитку суспільства.

Корупція як негативне соціальне явище міцно увійшло в життя нашої держави. Про причини і наслідки такої суспільної хвороби сказано багато, проте дієвого механізму профілактики і боротьби з нею допоки вироблено не було. Володіння адміністративною владою відкриває широкі можливості для зловживання нею, будь то у формі протекціонізму, незаконного придбання різних соціальних благ і різного роду привілеїв, корупції тощо. Це впливає з самої суті адміністративної влади, анонімності, що характеризується, безособовістю, величезним впливом майже у всіх галузях суспільного життя, часто зрощенням з економічною владою, володінням інформацією з найбільш важливих проблем, що стоять перед суспільством, арсеналом примусових засобів [1, с. 19].

За задумом законодавця, реалізація спеціальних повноважень НАБ України повинна сприяти усвідомленню суті корупції, її причин та загроз, викликаних нею. А участь інститутів громадянського суспільства, приватного сектору та засобів масової інформації в підвищенні обізнаності громадськості стануть суттєвим підспірям у антикорупційній діяльності публічних службовців. Дуже важливо при цьому антикорупційним органам і надалі зміцнювати свою співпрацю з міжнародними організаціями та відповідними органами іноземних держав відповідно до законодавства України та міжнародних договорів

Не можна оминати увагою і кадрове питання. Адже від нього залежить ефективність діяльності і органу, і системи, і держави. Вдосконалення публічної служби, забезпечення більш прозорої процедури, що стосуються допуску до публічної служби, просування по службі, звільнення з неї, оцінка діяльності публічних службовців, впровадження системи обертання на публічну службу – такі кроки наближають суспільство до безкорупційної дійсності. Інституціональні механізми і правила, що регулюють вступ на публічну службу повинні бути поліпшені, і допуск до будь-яких сфер публічної служби має бути є прозорим, проведеним на основі конкурсу.

Паралельно слід приділити увагу здійснення заходів, спрямованих на підвищення авторитету публічної служби, здійсненні спеціальних програм для підтримки та стимулювання публічних службовців. Але соціальні та трудові гарантії повинні корелюватись з вимогою підвищення професійних знань і навичок співробітників Національного антикорупційного бюро України щодо виявлення, розслідування і кримінального переслідування

корупціонерів. Відтак, проведення оперативно-розшукових заходів, спрямованих на виявлення корупційних злочинів буде більш ефективним. Вважається, що забезпечення співробітників правоохоронних органів високими зарплатами є одним з основних факторів у боротьбі з корупцією. Проте і контроль за їх діяльністю, а відтак і небезпека втрати посади публічним службовцем Національного антикорупційного бюро України має бути реальною. Тоді можна казати про таку пряму залежність.

Заходи Національного антикорупційного бюро України у сфері боротьби з корупцією, а також обов'язки та повноваження державних органів у цій сфері здійснюється відповідно до принципів верховенства права, поваги до прав і свобод людини і громадянина. Основними напрямками подальшого удосконалення роботи системи антикорупційних державних органів мають стати:

— надання громадськості інформацію про свою діяльність. Антикорупційні органи вживають необхідних заходів, щоб дозволити людям, ЗМІ та інститутам громадянського суспільства отримати максимум інформації про функціонування державних органів;

— чітка підзвітність спрямована на підвищення відповідальності органів державної влади та державних посадових осіб;

— контроль за функціонуванням органів державної влади з боку правоохоронних органів;

— запобігання корупції та невідворотність відповідальності за порушення, пов'язані з корупцією;

— ефективне державне управління, що включає в себе прийняття цілеспрямованих та ефективних заходів, наявність у публічних службовців необхідних навичок по гнучкості і оперативності в прийнятті управлінських рішень.

Отже, проаналізувавши проблеми запобігання корупційним правопорушенням в Україні та діяльності органів держави, на яких покладається така місія, можна визначити базові ідеї по підвищенню ефективності антикорупційної діяльності. Зокрема, державна стратегія в цій сфері має передбачати в першу чергу, заходи, спрямовані на підвищення прозорості механізмів прийняття рішень і встановлення правил, допуску до державної служби, прозорості доходів і видатків державного бюджету, фінансування політичних партій, механізму державних закупівель, приватизації, функціонування органів державної влади і місцевого самоврядування.

Література

1. Настюк В. Я. Корупція, відповідальність, компроміс: адміністративні та кримінально-правові аспекти: монографія / В. Я. Настюк, В. В. Бєлєвцева, О. М. Лемешко. – Х.: Право, 2010. – 152 с.

2. Про утворення Національного агентства з питань запобігання корупції: Постанова Кабінету Міністрів України від 18 березня 2015 р. № 118

3. Про затвердження Положення про Урядового уповноваженого з антикорупційної політики: Постанова Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2013 р. № 949

4. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1698-VII

УДК 342.92(043.2)

Пухтецька А. А., к.ю.н., доцент,
Юридичний факультет,
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка, м. Київ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВРАХУВАННЯ СТАНДАРТІВ НАЛЕЖНОГО УРЯДУВАННЯ В ЧИННОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ

Впровадження стандартів належного урядування – одне з центральних завдань сучасної нормотворчої та державотворчої практики, його реалізація – індикатор дотримання державою низки важливих політичних, правових, економічних та соціальних критеріїв, що засвідчують демократичний поступ. Низка концептуальних актів законодавства України визначають завдання поступового впровадження концепції та стандартів належного урядування та належної адміністрації в законодавстві України, проте їх зміст та інтерпретація залишається поза увагою законодавця. З огляду на це, в представлених тезах доповіді пропонується розкриття змісту та основних напрямів врахування стандартів належного урядування в чинному законодавстві України з урахуванням досвіду європейських країн, рекомендацій Світового банку.

Концепція належного урядування дістала значну розробку у працях вітчизняних вчених – представників різних напрямків юридичних, політичних наук, державного управління, менеджменту, економіки, адже її зміст комплексно розкриває сучасний стан дотримання життєво важливих стандартів для життя людини, життєдіяльності суспільства, відображають сучасний стан та перспективи соціального захисту, розподілу прибутків, податків в суспільстві.

Термін урядування в сучасній адміністративно-правовій та інших галузевих юридичних дисциплінах до цього часу не використовується для позначення процесів взаємодії між керуючою